அரையர் சேவை

பேராசிரியர் இரா. அரங்கராஜன் M.A.,B.T.

அரையர் சேவை திருமால் திருக்கோயில்களில் இறைவன் திருமுன்னர் நாலாயிரதிவ்யப் பிரபந்தப் பாசுரங்களைக் கையில் தாளம் ஏந்தி இசையுடன் பாடி அபிநயத்துடன் ஆடிப் பொருள் விளக்கம் செய்யும் ஒருவகைக் கலை நிகழ்ச்சியாகும். இந்தத் தெய்விகக் கலையில் வல்லவர்களைத்தான் **'அரையர்கள்'** என்று வழங்குகிறார்கள். இவர்களையே கல்வெட்டுகள் **'விண்ணப்பஞ் செய்வார்கள்'** என்று குறிப்பிடுகின்றன. இத்தொடர் திருவாய்மொழி ஈடு வியாக்கியானத்திலும் நம்பிள்ளையால் ஆளப்பட்டிருக்கிறது. இக்கலையின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் கோயில் ஒழுகு, நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தங்களின் வியாக்கியானங்கள், குருபரம்பராப் பிரபாவம் முதலிய நூல்களின் துணைகொண்டு அறியமுடிகிறது. மேலும் இக்கலையில் வல்லுநராகவும் பேரறிஞர்களாகவும் வாழ்ந்த அரையர்கள் பலரின் பெயர்களையும் அவர்களாற்றிய அருஞ்செயல்களையும் அவற்றால் நன்கு அறிய முடிகிறது.

திருமங்கை ஆழ்வார் ஒரு கார்த்திகைத் திருநாளில் தாம் பாடிய திருநெடுந்தாண்டகத்தைத் திருவரங்கத்திலுள்ள இறைவனாகிய நம்பெருமாள் முன்னர் இனிமையாகப் பாடி மகிழ்வித்து ஒரு வரம் வேண்டிப் பெற்றார். மார்கழித் திங்கள் சுக்கில பட்சத்தில் ஏகாதசி முதல் பத்து நாட்கள் நம்பெருமாள் வடமொழி வேதங்களைக் கேட்டருள்வதுபோல் நம்மாழ்வார் பாடியருளிய திராவிட வேதமாகிய திருவாய்மொழியையும் வேதத்தோடு சமமாகக் கேட்டருள வேண்டும் என்பதுதான் திருமங்கை ஆழ்வார் கேட்ட வரம். அப்படியே திருவரங்கர் ஆணை பிறப்பிக்க, திருக்குருகூரிலிருந்து மதுரகவியாழ்வார் நம்மாழ்வாரின் திருவுருவை நன்றாக அலங்கரித்துத் திருவரங்கத்திற்கு ஒரு பல்லக்கில் எழுந்தருளச் செய்தார். நம்மாழ்வாரின் ஸ்தானத்தில் மதுரகவியாழ்வாரே நின்று திருவரங்கர் திருமுன்னர்த் திருவாய்மொழியைத் தொடங்கி தேவகானத்தில் அபிநயத்துடன் இசைத்துப் பத்தாம் நாள் இரவில் பூர்த்தி செய்தார். மதுரகவியாழ்வாரின் இசையில் உள்ளம் பூரித்த திருவரங்கர் அவருக்குத் 'திருவாய்மொழி விண்ணப்பஞ் செய்வர்' என்ற விருதும் பிற வரிசைகளும் வழங்கினார். மதுரகவியாழ்வாரின் இத் திருப்பணியை அவர் மரபினர் தொடர்ந்து, பல ஆண்டுகள் செய்து வந்தனர். இப்பத்து நாட்களும் **திருவாய்**

மொழித் திருநாள்' என்று அழைக்கப்பட்டது. இத்திருநாளும் இடைக்காலத்தில் நின்றுவிட்டது. நம்மாழ்வாருடைய திருவுருவைத் திருவரங்கத்திற்கு எழுந்தருளச் செய்யமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டதே அதற்குக் காரணம். மேலும் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தங்களைப் பயில்வாரும் பயில்விப்பாரும் இன்றிப் போயிற்று

இந்நிலையில்தான் நாதமுனிகள் என்ற பெரியார் கி.பி (823-917) கி. பி. 823ல் அவதரித்து நம்மாழ்வாரின் பாடல்களைத் தேடித் திருக்குருகூர் சென்றார். அங்கே மதுரகவியாழ்வார் செய்த 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு' என்ற நூலொன்றே கிடைத்தது அந்த நூலைப் பக்தியுடன் நம்மாழ்வார் சந்நிதியில் உருச்சொல்லி யோகத்தில் ஆழ்ந்தார். யோகநிஷ்டையில் நம்மாழ்வாரைத் தரிசித்து அவரிடமிருந்து திருவாய்மொழியையும் மற்றப் பிரபந்தங்களையும் உபதேசமாகப் பெற்றார். பிறகு அப்பிரபந்தங்களைத் தம் சீடர்களுக்கும் பிறருக்கும் ஓதுவித்துத் தமிழகத்தில் திவ்வியப்பிரபந்தப் பாசுரங்களைப் பிரசாரம் செய்தார். பாசுரங்களுக்குப் பண்ணும் தாளமும் வகுத்தார். திருமங்கை ஆழ்வாரைப் போலவே இவரும் ஒரு கார்த்திகைத் திருநாளில் திருநெடுந்தாண்டகத்தைப் பாடித் திருவரங்கரை மகிழ்வித்து வரம் வேண்டி மற்ற ஆழ்வார் பாடல்களுக்கும் வேதசாம்யத்தைப் பெற்றார். திருவாய்மொழித் திருநாளுக்கு முன்னதாகப் பத்து நாள்களில் மற்ற ஆழ்வார்களின் திருமொழிகளையும் திருவாய்மொழித் திருநாளைக்கு மறுநாள் இயற்பா முழுவதையும் சேவிக்கும்படி நியமித்தார். இயற்பா முழுவதும் இசையின்றி இயலாகவே சேவிக்கப்பட்டது. நாதமுனிகள் தொடங்கிய பத்துநாள் விழா **'திருமொழித் திருநாள்'** என்று வழங்கப்பட்டது. திருக்கண்ணமங்கை என்ற ஊரில் வாழ்ந்த தம் மருமக்களான கீழையகத்தாழ்வான், மேலையகத்தாழ்வான் என்ற இருவர்க்கும் நாதமுனிகள் பாசுரங்களைப் பண்ணுடன் கற்பித்து அவ்விருவரையும் திருவரங்கர் திருமுன்னே தாளத்துடனும் இசையுடனும் அபிநயத்துடனும் இயற்பா ஒழிந்த மற்ற மூவாயிரத்தையும் சேவிக்கும்படி நியமித்தார்.

திருவரங்கராகிய அழகியமணவாளனும் அவ்விருவரின் இசையிலே உகந்து ஒருவருக்கு **'மதியாத தெய்வங்கள் மணவாளப் பெருமாள் அரையர்'** என்றும் மற்றவருக்கு **'நாதவினோத' அரையர்'** என்றும் சிறப்புத் திருநாமங்களை வழங்கினான். அன்று முதல விண்ணப்பஞ் செய்வார்களை **'அரையர்கள்'** என்றே வழங்கும் வழக்கமும் ஏற்பட்டது. அரையர் எனில் இங்கு இசைக்கலை உலகில் மன்னர்கள் என்று பொருள். மேலும் இத்தன்மைக்கு அடையாளமாக அரையர்களுக்குத் தலையில் அணியாக அரசர்க்குரிய மகுடம் போன்று குல்லாயும்

தொங்கல் பரிவட்டமும் திருவரங்கரால் வழங்கப்பட்டன. அவற்றை 'பிரபுத்வலஹசகங்கள்' என்று கோயில் ஒழுகு என்னும் பழைமையான நூல் குறிப்பிடுகிறது. இவற்றை அணிய அரையர்களைத் தவிரப் பிற பரிசனங்களுக்கு உரிமையில்லை.

நாதமுனிகளுக்குப் பிறகு அவருடைய திருப்பேரனார் ஆளவந்தார் திருவரங்கத்திலேயே நிலையாகத் தங்கி அரையர் சேவையில் புதிய நிகழ்ச்சிகளைப் புகுத்தி அக்கலையை வளர்த்தார். தம்முடைய திருக்குமாரரான ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாள் அரையரை அரையர் சேவையில் வல்லுநராக்கினார். திருவரங்கப் பெருமாள் அரையர் இசைநாடகங்களில் நல்ல பயிற்சி பெற்றார். திருமொழி திருவாய்மொழித் திருநாள்களில் நடந்த அரையர் சேவையில் இவர் வேடங்கள் புனைந்துகொண்டு திருமால் உலகளந்தது, கம்சவதம் போன்ற புராண வரலாறுகளை நாடகமாக நடித்துக் காட்டினார். அந்நடிப்பைப் பாராட்டும் முறையில், அழகிய மணவாளன் அவருக்குக் **'கோயிலுடைய பெருமாள் அரையர்'** என்ற சிறப்புத் திருநாமத்தை வழங்கினான். கூரத்தாழ்வான் இவரை 'இசைகாரர்' என்று பெருமையோடு அழைப்பராம். இந்த அரையரோடு ஒரு இசைப் புலவர் போட்டிக்கு வந்தபோது அவரைத் திருமங்கையாழ்வாரின் 'வாலிமாவலத்து' என்ற திருமொழிப் பதிகத்தை இசைத்து வென்றார் என்று அறியப்படுகிறது. ஒருமுறை வடநாட்டில் எழுநூற்றுக் காத தூரத்துக்கும் அவ்வருகிலிருந்து திருவரங்கரை சேவிக்க ஒரு பக்தர் வந்தார். அவருடைய இசையில் உள்ளம் மயங்கிய திருவரங்கப் பெருமாள் அரையர் அந்த பக்தரைத் திருவரங்கர் திருமுன் அழைத்துச் சென்று தாமே திருமாலை என்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தை இசையிலே ஏறிட்டுப் பாடித் திருவரங்கரை மகிழ்வித்தார். அதனால் திருவரங்கர் தாமே திருக்கைத் தலத்தில் எழுந்தருளி வடநாட்டுப் பக்தர் இருக்குமிடம் சென்று அவருக்குச் சிறப்புகள் செய்தார். இந்த நிகழ்ச்சியை நம்பிள்ளை தம் ஈட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இருபது நாள்கள் நடக்கும் திருமொழித் திருநாளும் திருவாய்மொழித் திருநாளும முறையே பகற்பத்து, இராப்பத்து என்று வழங்கப்பட்டன. இந்த இருபது நாள்களில் 'அரையர் சேவை' சிறப்பாக நடந்தது. ஸ்ரீராமாநுஜர், கூரத்தாழ்வன், எம்பார் போன்ற ஆசாரியர்கள் இச் சேவையின்போது அருகே அமர்ந்து கண்டுகளித்தனர். பகற்பத்து, இராப்பத்து தவிரவும் மேலும் சில சந்தர்ப்பங்களில அரையர் சேவை நீட்டிக்கப்பட்டது. திருவூறல் உற்சவத்தில் நம்பெருமாள் திருக்காவேரிக்கு எழுந்தருளித் திரும்பி எழுந்தருளும்போது இசையுடன் எழுந்தருளும்வதும, பங்குனி உத்திரத் திருநாளில் நாய்ச்சியாருடன் சேர்த்தியிலே அரையரின் இசை கேட்டருளுவதும், ஆழ்வார்

திருவரங்கப் பெருமாள் அரையர் காலத்தில் தொடங்கியது. இதற்கு உதவியாக இருந்தவர் ஸ்ரீராமாநுஜர். அரையர்களின் அபிநயத்திலும் ஸ்ரீராமாநுஜர் கவனமாக இருந்து உரிய திருத்தங்களைச் செய்தார். இயற்பா ஆயிரமும் இசையின்றி இயலாகவே சேர்க்கப்பட்டது. அதனை மட்டும் 'திருவரங்கத்து அமுதனார்' சேவிக்கும்படி மாற்றி யமைத்தார் இராமநுஜர். ஸ்ரீராமாநுஜரின் சீடரான எம்பார் என்ற ஆசாரியரும் முத்தமிழ் வல்லவராயிருந்ததால் உய்ந்தபிள்ளை என்ற அரையரின் நடிப்பில் பல திருத்தங்களைக் கற்பித்தார். இச் செய்திகளை யெல்லாம் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்த வியாக்கியானங்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்கிறோம். நஞ்சீயர் காலத்தில் அரையர் சேவையில் 'பள்ளு' என்ற இசைபாடும் நிகழ்ச்சியும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. திரு ஆறல் திருநாள் நடந்து நம்பெருமாள் திரும்பி எழுந்தருளுகிறபோது ஓர் அரையர் பள்ளும் பறையும் இசையிலே பாடி மகிழ்வித்தார். அவருக்குத் திருவரங்கர் '**வரம் தரும் பெருமாள் அரையர்**' என்கிற விருதுப் பெயர் வழங்கிச் சிறப்பித்தார். ஆக நான்கு பட்டப் பெயர்கள் திருவரங்கத்து அரையர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

நாதமுனிகள் காலத்தில் திருவரங்கத்தில் மட்டுமே 'அரையர் சேவை' நடந்து வந்தது. இராமாநுஜர் காலத்தில் அரையர் சேவை பிற திவ்விய தேசங்களிலும் தொடங்கப் பெற்றது. திருநாராயண புரம், காஞ்சிபுரம், திருநறையூர், திருக்குறுங்குடி, திருக்கண்ணபுரம், திருவனந்தபுரம், திருவழுந்தூர் ஆகிய தலங்களில் அரையர் சேவை நடைபெறறன. இங்கு வாழ்ந்த அரையர்கள் யாவரும் இராமாநுஜரின் சீடர்கள் என்று குருபரம்பராப்பிரபாவம் கூறுகிறது. அரையர்கள் இயற்றமிழிலும் புலமை பெற்று ஆழ்வார் பாசுரங்களுக்கு விரிவுரையும் நிகழ்த்தினார்கள். ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாள் அரையரை ஆசிரயித்து இராமாநுஜர் சரமோபாயத்தைக் கேட்டறிந்தார். இவ் அரையர் செய்த சில பாடல்கள் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத் தனியன்களில் சேர்க்கப்பட்டன. நஞ்சீயர் என்ற ஆசாரியர், பிள்ளை திருநறையூர் அரையரிடம் திருவாய்மொழிக்குப் பொருள் கேட்டறிந்தார். பாசுரங்களின் பொருளை நன்கு ஆராய்ந்திருந்ததால் அரையர்கள் ஆழ்ந்த மெய்ப்பாட்டுடன் நடிக்க முடிந்தது அரையர்களின் இசை, நோய்க்கு மருந்தாகவும் கொள்ளப்பட்டது. நஞ்சீயர் தமது நோவில, வரந்தரும் பெருமாள் அரையரை அழைத்துவரச் செய்து திருமங்கையாழ்வாரின் திருமொழியான 'தூவிரிய மலருழக்கி' என்ற பதிகத்தைத் தாளத்துடன் இசைத்து அபிநயிக்கக் கேட்டு மகிழ்ந்தார் என்று பெரியவாச்சான் பிள்ளை குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அரையர்களில் 'திருக்கண்ணபுரத்தரையர்' என்பவர் எழுபத்து நான்கு சிம்மாசனாதிபதிகளில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். அரையர்களை வெறும் நடிகர்களாகக் கருதாமல் திருவிலச்சினை பொறித்து மந்திரோபதேசம் செய்யும்

ஆசாரியர்களாக ஏற்று வைணவர்கள் வழிபட்டனர் என்று தெரிகிறது. இராமாநுஜருக்குப் பிறகு பட்டர், நஞ்சீயர், நம்பிள்ளை வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை, பிள்ளை லோகாசாரியர் போன்ற ஆசாரியர்கள் காலத்தில் அரையர் சேவை முக்கியத்துவம் அடைந்தது.

இக்காலத்தில்தான் அரையர் சேவையில் 'கொண்டாட்டம்', 'முத்துக்குறி' போன்றவை இடம் பெற்றன. சோழப் பேரரசர்களின் அரண்மனையில் 'ஏத்தாளிகள்' என்ற சிலர் பேரரசரின் பெருமைகளைச் சொல்லி வந்தனர். அரசவையில் இவர்கள் இடம் பெற்றனர். அது போலவே விண்ணுலகும் மண்ணுலகும் சோராமல் ஆள்கின்ற திருவரங்கச் செல்வனரையும் அரையர்கள் ஏத்தினர். 'பொய்கையார் போற்றும் பெருமாள், பூதத்தார் பரவும் பெருமாள், பதின்மர் பாடும் பெருமாள்...' என்றிவ்வாறு ஏத்துவதே கொண்டாட்டமாகும். இதில் பல தொடர்கள் அவ்வக் காலத்தில் புதியதாகவும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக 'நம் போத மணவாள மாமுனிகள் ஈடு உரைக்கக் கேட்டு உள்ளம் பூரித்த பெருமாள்' என்று கூறும் கொண்டாட்டத் தொடர் மணவாள மாமுனிகள் காலத்தில் தழுவப் பட்டது.

மணவாள மாமுனிகள் காலத்தில் அரையர் சேவையில் மற்றுமொரு புதுமை சேர்க்கப்பட்டது. திவ்வியப் பிரபந்தங்களில் சில பாசுரங்களின் வியாக்கியானங்களையும் அரையர் சேவையில் விண்ணப்பிக்கத் தொடங்கினார்கள். இந்த வியாக்கியானங்கள் பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் வியாக்கியானங்களைப் பெரும்பாலும் தழுவி அமைந்தவையாகும். இவற்றைத் 'தம்பிரான்படி' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள், அரையர்களைத் 'தம்பிரான்மார்கள்' என்று குறிப்பிடும் வழக்கமும் இருந்தது. வியாக்கியானங்களை உள்ளம் உருக மெய்சிலிர்க்கப் பக்திப் பரவசத்தோடு சேவிக்கும் முறையுடன் அரையர் சேவையின் வளர்ச்சி முழுமை அடைந்தது. இம்முழுமை நிலையில் இன்றும் திருவரங்கத்தில் அரையர்கள் பகற்பத்து இராப்பத்து விழாக்களில் அரையர் சேவையாகிய முத்தமிழ்க்கலை நிகழ்ச்சியை நிகழ்த்தி தொண்டுபுரிந்து வருகின்றனர். அவர்கள் தலையில் அழகிய பட்டுக்குல்லா அணிகின்றனர், அதில் தென்கலைத் திருமண் காப்பு சங்கு சக்கரங்களோடு பொறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அரையில் தொங்கற் பரிவட்டமும் கழுத்தில் மலர் மாலையும் குல்லாயில் திருப்பரிவட்டமும் அணிந்து கைகளில் தாளம் ஏந்தி அழகிய ஒப்பனையுடன் காட்சி தருகிறார்கள். இவர்களுக்கு அருளிப்பாடும் தீர்த்த மரியாதையும் வழங்கப்படுகிறது. அரையர்கள் ஆழ்வார்களாகவே மதிக்கப்படுவதால் அவர்கள் திவ்யப் பிரபந்தத்

தனியன்களை வாய்விட்டு அனுசந்திப்பதில்லை. ஏனெனில் ஆழ்வார்கள் காலத்தில் தனியன்கள் தோன்றவில்லை என்பதே காரணம்.

அரையர் சேவை இன்று திருவரங்கம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், ஆழ்வார் திருநகரி ஆகிய மூன்று திவ்யதேசங்களில் மட்டுமே நடைபெறுகிறது. அரையர் சேவை ஐந்து பகுதிகளாக அமைகிறது. கொண்டாட்டம், இசை, அபிநயம், வியாக்கியானம், கொண்டாட்டம் என்று நிகழ்த்தப்படும் அரையர் சேவையில் இடையிடையே கதை தழுவிய நாடகமும் நடிக்கப்படுகிறது. சில சமயங்களில் நாடகம் மட்டும் பிற்பகலில் நடிக்கப்படுகிறது. பழைய காலத்தில் அரையர்களுக்கு முற்றூட்டாக விளை நிலங்கள் அளிக்கப்பட்டிருந்தன. இன்று போதிய வருவாயின்றி இக்கலையைக் கற்று அரையராகப் பணிபுரிய வருவோர் மிகக் குறைந்து விட்டனர். பரம்பரையாக வரும் இக்கலையைக் கற்றுத் தேர்ச்சிபெற ஏறத்தாழப் பத்து ஆண்டுகள் ஆகும். இசையிலும் பரதக் கலையிலும் அரிய தேர்ச்சி பெறவேண்டும். இத்தகைய தகுதிகளைக் கொண்ட அரையர்களின் சேவையை அரசும் அடியார்களும் போற்றித் தழைக்கச் செய்வது இன்று தலையாய சேவையாகக் கருதத்தகும்.